

Bo tryggt

- att bo tryggt är hög standard

**Kristina Mårtensson/När
2004 11 29**

Innehållsförteckning

1.	Innehåll	sid. 2
2.	Inledning	sid. 3
3.	Sammanfattning	sid. 4
4.	Bostadsstandard – vad är det?	sid. 5
5.	Trygghet är hög standard	sid. 12
6.	”Timelleffekten”	sid. 19

Inledning

Alla behöver vi någonstans att bo. Det primära i bostadspolitiken är att man bygger hus för att uppnå de praktiska behoven. När detta är uppnått så kommer människors krav på inflytande, skönhet och trivsamt att öka. Det finns ett behov av att fler bostäder byggs, men det finns också stora behov i att förbättra de bostäder och bostadsområden som redan är en del av den byggda miljön, det är dessa behov och rådande brister vi vill lyfta fram i denna rapport.

Vi vill visa på de enorma skillnader som fortfarande finns kvar i boendet mellan olika grupper. Boendet är otroligt hierarkiskt i sin rangordning oavsett om man mäter bostadsyta, äganderätt eller frågor om trygghet i bostadsområdet. Tjänstemän bor större och bättre än arbetare, samboende bor bättre och större än ensamstående och infödda svenskar bor bättre och större än de med utländsk bakgrund. Listan kan göras oändlig.

Vi vill i rapporten visa på dagens stora skillnader i boendet och vi vill lyfta frågan om trygghet i bostaden och bostadsområdet som en av de allra viktigaste bostadspolitiska frågorna för de som har etablerat sig på bostadsmarknaden.

Sammanfattning

Vi vill i denna rapport visa de enorma skillnader som fortfarande finns kvar i boendet mellan olika grupper. Boendet är hierarkiskt i sin rangordning oavsett om man mäter bostadsyta, äganderätt eller frågor om trygghet i bostadsområdet.

Från mitten av 1970-talet har det skett en dramatisk minskning av trångboddheten. År 1975 var 29 procent av befolkningen trångbodda mot 15 procent år 2002. Idag är 16 procent av arbetarna trångbodda men bara 8 procent av de högre tjänstemännen.

En annan grupp som är mer trångbodda än andra är de ensamstående med barn. Idag är cirka 60 procent av ensamstående med småbarn trångbodda, jämfört med cirka 20 procent bland de som är sammanboende och har barn. För de ensamstående familjerna minskade trångboddheten från mitten av 1970-talet, men de ensamstående har aldrig hämtat sig från 1990-talets ekonomiska kris. Trångboddheten bland de ensamstående småbarnsföräldrarna har ökat med 46 procent jämfört med när den var som lägst 1983.

Segregationen är också stor när det gäller vilka som bor i villa. Gruppen utrikesfödda skiljer ut sig mest. Här bor 50 procent i hyresrätt och cirka 30 procent i villa, jämfört med snittet i befolkningen där över 50 procent bor i villa.

Trygghet spelar idag stor roll när man väljer bostad och även här finns stora klasskillnader. Vi har frågat om man är rädd för att gå ut ensam i bostadsområdet när det är mörkt. Av de boende svarar drygt 15 procent att de ofta eller ibland är rädda för att gå ut ensamma, bland kvinnorna är 27 procent rädda men bara 6 procent män. Detta innebär att i princip var tredje kvinna är rädd när hon vistas ute i bostadsområdet när det är mörkt, jämfört med bara var tjugonde man.

Bland de som bor i villa/radhus är 13 procent rädda ofta/ibland för att gå ut i bostadsområdet när det är mörkt, jämfört med 19 procent av de boende i hyresrätt. 45 procent fler av de boende i hyresrätt är alltså rädda ofta/ibland på kvällen jämfört med de boende i villa/radhus.

Bland de med grundskoleutbildning är 22 procent ofta/ibland rädda för att gå ut i bostadsområdet jämfört med 13 procent bland de som har universitets/högskoleutbildning. De med grundskoleutbildning bor i områden där de är "hälften" så trygga jämfört med de med högskole-/universitetsutbildning.

Regeringen och det socialdemokratiska partiet har vid ett flertal pekat på de brister i underhåll som finns i de sk. "miljonprogramområdena". Här finns dels stora brister när det gäller eftersatt underhåll, men också stora brister när det gäller trygghet. Detta är en prioriterad fråga för LO eftersom många LO-medlemmar bor i dessa områden och det är också dessa områden där många startar sitt boende som ung, nyinflyttad till en stad, invandrare eller nyskild.

Bostadsstandard – vad är det?

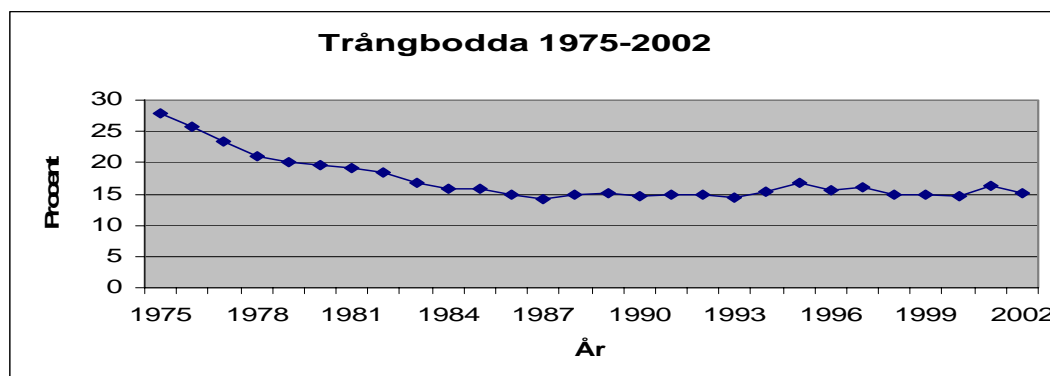
I den här rapporten har vi bestämt oss för att titta på de som har en bostad och hur den ser ut. Vi tar inte här upp frågan om bostadsbrist och svårigheterna att komma in på bostadsmarknaden.

När man mäter bostadsstandard tittar man på trångboddhet, boende i villa och modern bostad.

Nedan kommer vi att gå igenom de olika standardmåten för att se hur det ser ut idag och utvecklingen sedan mitten av 1970-talet.

Trångboddhet

Idag när vi mäter trångboddhet räknar vi att varje hushållsmedlem ska ha ett eget rum och ett kök och ett rum till är oräknat. Om familjen innehåller gifta/sambo reduceras rumskravet med ett rum. Det innebär att en familj med två vuxna och två barn ska bo i fyra rum och kök för att inte räknas som trångbodda.

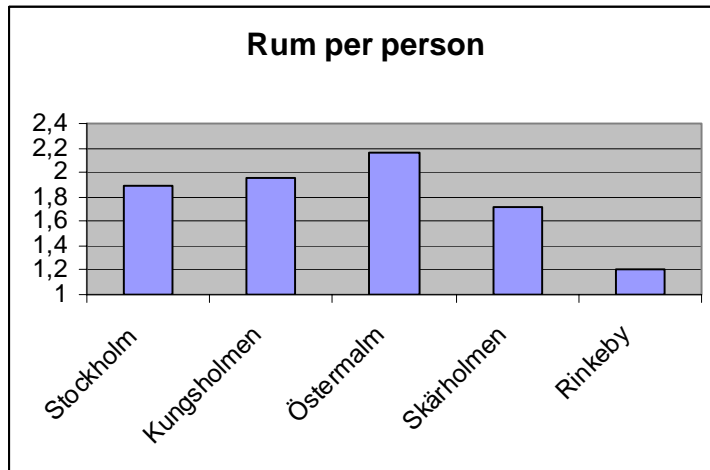

Källa: SCB

Från mitten av 1970-talet har det skett en dramatisk minskning av trångboddheten. År 1975 var 29 procent av befolkningen trångbodda mot 15 procent år 2002. Den minskade trångboddheten skedde framförallt under slutet av 1970-talet och början av 1980-talet, och sedan dess har trångboddheten varit relativt konstant. Det är viktigt att konstatera att trångboddheten under slutet av 1980-talet och början av 1990-talet var lägre än den är idag. Från när trångboddheten var som lägst har det skett en ökning med 6 procent.

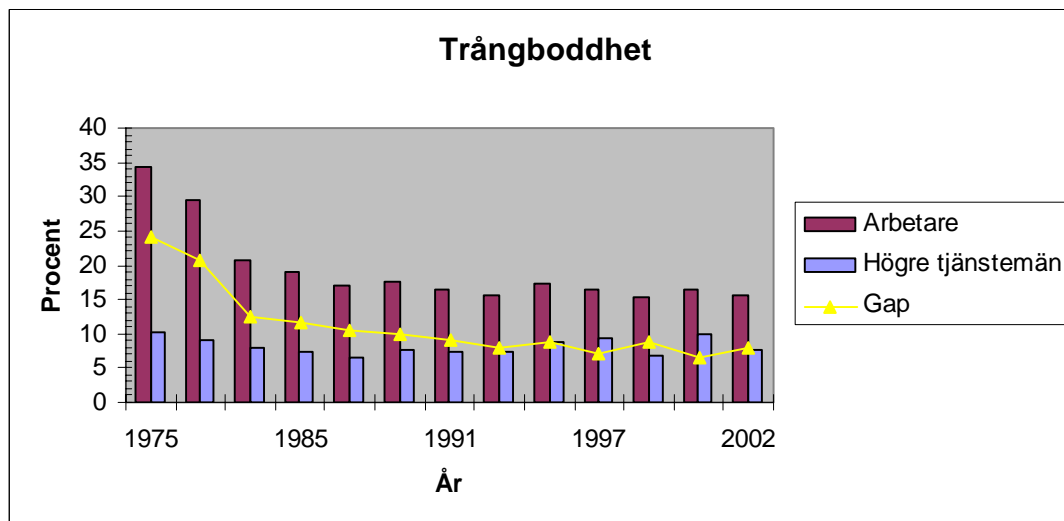
Totalt har det skett en dramatisk minskning av trångboddheten, men det finns fortfarande stora regionala skillnader och skillnader mellan olika grupper.

Generellt kan man säga att trångboddheten ökar med storleken på bostadsorten. Störst är trångboddheten i storstäderna eftersom flest där bor i lägenhet. I Stockholmsregionen är trångboddheten 22 procent, i Göteborg 15 procent och i Malmö 11 procent, jämfört med 15 procent i landet som helhet.

Källa: USK 2003 (sthtrång.xls)

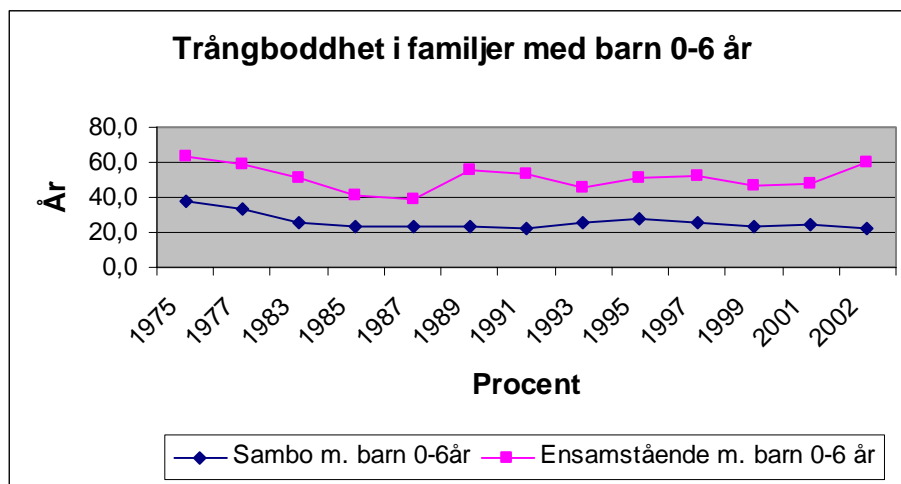
Trångboddheten skiljer sig också kraftigt mellan olika bostadsområden inom städerna. Det vanliga trångboddhetsmättet som SCB publicerar finns ej nedbrutet på stadsdelar i Stockholm. I Stockholms stad har man ett eget mått där man mäter antal personer per rum. Ovan kan vi se de stora skillnaderna mellan Östermalm och Rinkeby. På Östermalm går det 2,16 rum per person jämfört med 1,2 rum per person i Rinkeby. Man bor alltså dubbelt så trångt i Rinkeby som på Östermalm.

Källa: SCB (trångbodda.xls)

Förutom regionala skillnader finns också fortfarande stora skillnader mellan vilka grupper som är trångbodda. Det stora som skett under denna period är att trångboddheten för arbetare minskat dramatiskt. År 1975 var 35 procent arbetare trångbodda mot 16 procent år 2002. För högre tjänstemän har cirka 10 procent varit trångbodda under hela perioden, 1975 var siffran 10 procent och idag 8 procent.

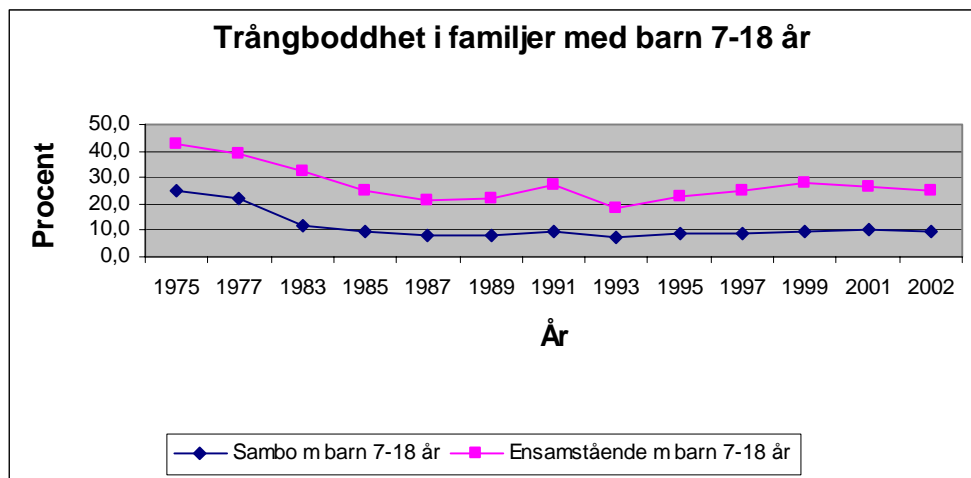
Det är fortfarande stora skillnader i trångboddhet mellan arbetare och högre tjänstemän. Dubbelt så många arbetare är trångbodda jämfört med högre tjänstemän. Idag är 16 procent av arbetarna trångbodda men bara 8 procent av de högre tjänstemännen.

Källa: SCB (ytrångöräldrar.xls)

En annan grupp som är mer trångbodda än andra är de ensamstående med barn. Idag är cirka 60 procent av ensamstående med barn 0-6 år trångbodda, jämfört med cirka 20 procent bland de som är sammanboende. Även för de ensamstående familjerna minskade trångboddheten från mitten av 1970-talet, men de ensamstående har aldrig hämtat sig från 1990-talets ekonomiska kris, utan trångboddheten är lika hög som den var i mitten av 1970-talet.

Idag är trångboddheten bland de ensamstående småbarnsföräldrarna 60 procent, när den var som högst under mätperioden år 1975 var den 64 procent och som lägst 1985 då trångboddheten var 41 procent. Trångboddheten bland de ensamstående småbarnsföräldrarna har ökat med 46 procent jämfört med när den var som lägst. Däremot tycks de samboende småbarnsföräldrarna klarat sig bättre och återhämtat sig från krisen på 1990-talet.

Källa: SCB (ytrångöräldrar.xls)

Enligt forskning¹ är det viktigt för prestationerna i skolan om barnen har eget rum i skolåldern. Eget rum för barnen tycks också vara en prioritering hos föräldrarna. Bland de samboende sjunker trångboddheten från 20 procent i småbarnsåren till 10 procent för de med äldre barn. En halvering av trångboddheten sker också bland de ensamstående föräldrarna från 60 procent trångbodda till knappt 30 procent.

Det är dock viktigt att markera att trångboddheten bland barnfamiljerna inte kommit ned till samma låga nivå som 1993 då den var 7,5 procent, en ökning har skett med 33 procent.

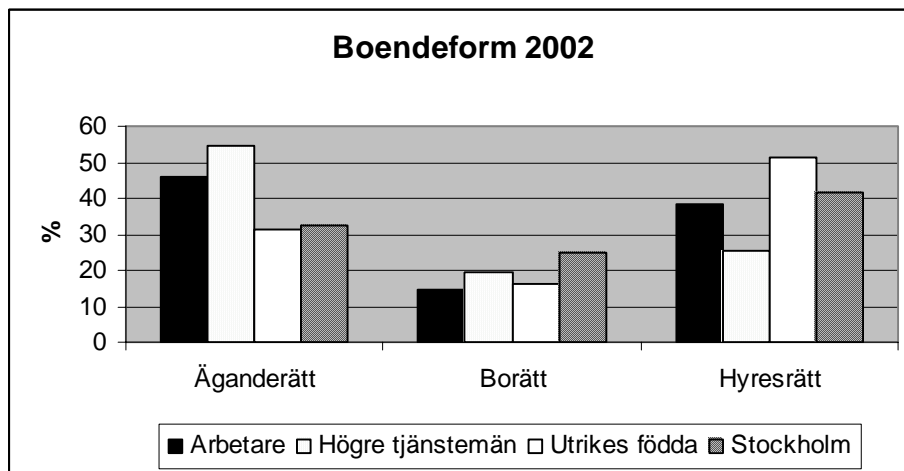
Villa

Det andra standardmåttet är boende i äganderätt. Äganderätt är det vi i dagligt tal kallar för villa eller radhus. Vad är det som säger att det är hög standard att bo i villa? Ytterst är det ju en subjektiv bedömning. Det som talar för "villan" är att många grupper strävar efter att bo i villa. Bland barnfamiljerna är denna dröm särskilt stark. Över 90 procent vill bo i eget hus och resten drömmer om en våning i stan.²

¹ Välfärdsbokslutet SOU 2001:55, s 157

² IBF, Annila Almqvist Bostadsrätten i ett nytt decennium

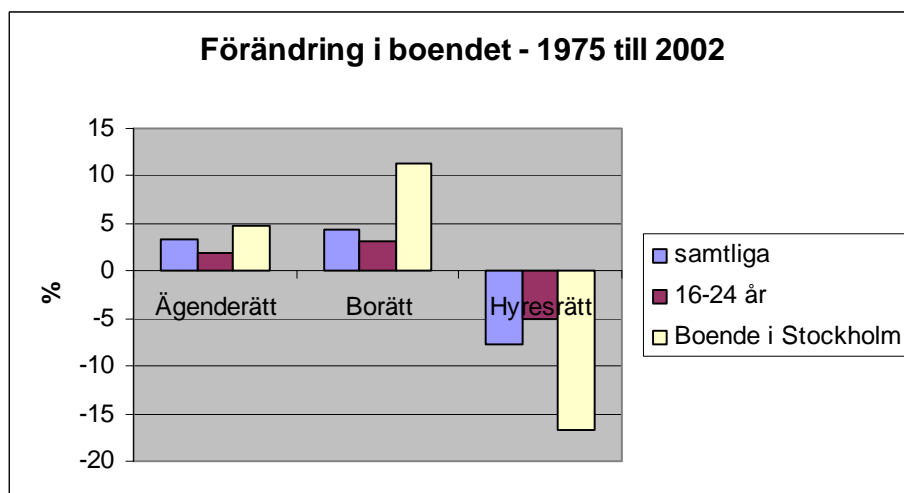

Källa: SCB

Det är viktigt att veta att den vanligaste boendeformen i Sverige är att bo i äganderätt – villa/radhus - det gör cirka **50 procent av befolkningen**. **I bostadsrätt bor i genomsnitt 15 procent av samtliga och i hyresrätt 34 procent av samtliga**. Det finns dock några skillnader som bör uppmärksammas.

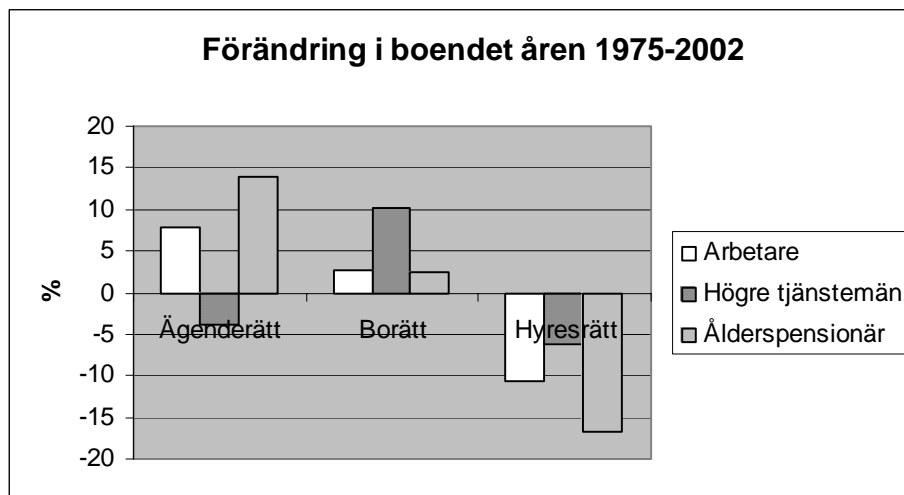
- **Andelen infödda svenskar är fler i villa.** För det första gruppen utrikesfödda skiljer sig markant. Här bor 50 procent i hyresrätt och cirka 30 procent i villa.
- **Större andel av högre tjänstemän bor i villa än arbetare.** 46 procent arbetare bor i eget hem jämfört med 55 procent högre tjänstemän.
- **I storstäderna bor färre i äganderätt.** I Stockholm är äganderätt – villa/radhus - ovanligare och drygt 30 procent bor i villa, jämfört med glesbygden där mellan 60-70 procent bor i villa.

Källa: SCB

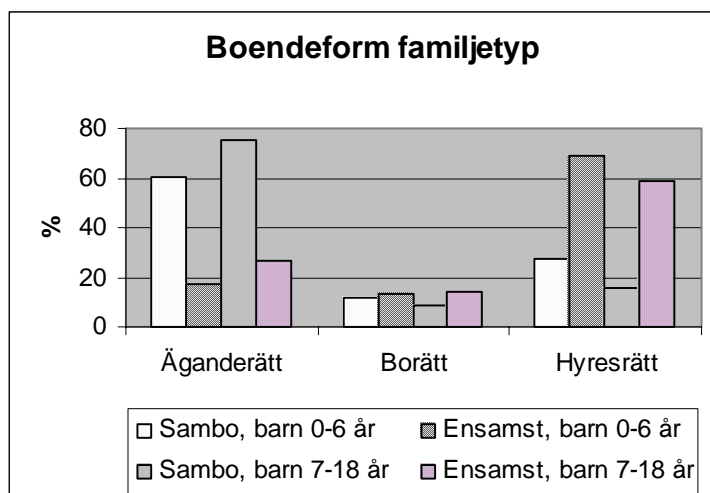
Diagrammet ovan visar förändringarna av boendeform mellan 1975 och år 2002. Idag bor 4 procent fler i äganderätt – villa/radhus – jämfört med år 1975. En förskjutning har också skett mot att fler bor i borätter och en minskning har skett bland de boende i hyresrätt. 7 procent färre hushåll bor i hyresrätt idag jämfört med år 1975. Generellt kan man säga att det är en positiv utveckling framförallt mot äganderätt, villa/radhus, eftersom detta är en dröm hos många familjer.

Diagrammet ovan visar dock på några saker som man kan vara orolig för. Oroande är minskningen av andelen 16-24-åringar som bor i hyresrätt. Andelen yngre som bor i hyresrätt har minskat med 5 procent under tiden 1975 till 2002. Tillgången av hyresrätter för de yngre leder till svårigheter när man ska flytta hemifrån och till en minskad vilja att röra på sig under ungdomstiden. Framförallt försvårar det för ungdomar som inte har föräldrar som kan hjälpa till med ett kapital när man etablerar sig på bostadsmarknaden. En dramatisk utveckling är tydlig i Stockholmsregionen där boendet i hyresrätt minskat med nästan 17 procent, jämfört med knappt 8 procent i landet som helhet.

Källa: SCB

Intressant är att gruppen arbetare ökat som andel av de som bor i äganderätt med nästan 8 procent, jämfört med drygt 3 procent i snitt. Intressant är också att högre tjänstemän inte har ökat som andel boende i äganderätt, utan de tycks ha flyttat till borätt. Diagrammet visar också att det är bland ålderspensionärerna som boendet i villa/radhus har ökat allra mest under de senaste trettio åren. Det är helt enkelt så att man bor kvar i sin villa/radhus när man blivit pensionär, vilket sannolikt beror på bättre inkomster.

Källa: SCB

Bland barnfamiljerna är den allra vanligaste boendeformen – äganderätt. Men stora skillnader i boendet finns mellan barnfamiljer som är ensamstående eller sambo. Tydligast blir detta bland de barnfamiljer som bor i äganderätt.

- **Färre ensamstående i villa.** Mindre än 20 procent av de ensamstående med barn 0-6 år bor i äganderätt jämfört med samma grupp som är sambo där över 60 procent bor i äganderätt.
- **Fler ensamstående i hyresrätt.** I hyresrätten bor många ensamstående med barn och få som är sambo med barn. Drygt 60 procent ensamstående med småbarn bor i hyresrätt, jämfört med drygt 20 procent av de sammanboende med småbarn.
- **Sambo med barn bor i villa.** Bland gruppen sambo med barn i åldern 7- 18 år bor nästan 80 procent i äganderätt – vilket innebär att en mycket stor grupp här når sina ”drömmar”. För de ensamstående med större barn bor drygt 20 procent i villa.

Modern bostad

Nästan alla bor modernt idag. Modern bostad betyder att man har tillgång till varmt och kallt vatten, avlopp, bad eller dusch, wc, modern spis och kylskåp. Även om man utvidgar måttet och mäter saker som tvättmaskin, mikro och frys så har en oerhört stor del av befolkningen tillgång till dessa bekvämligheter. Modern bostad är ett mått som har spelat ut sin roll om man inte fyller det med ett nytt innehåll. Man skulle kunna mäta tillgång till bredband, sopsortering eller tvättmaskin. Dessa saker tycks dock inte så avgörande för priset när man förvärvar en bostad. Vår mening är att mäta om en bostad är modern eller inte har idag spelat ut sin roll som standardmått.

Ett mycket viktigare mått är den trygghet som de boende upplever i sin bostad eller sitt bostadsområde. Vi kommer nedan att argumentera för att trygghetsmättet ska ingå under standardmått för bostaden.

Trygghet är hög standard

I vårt bostadspolitiska arbete vill vi lyfta upp trygghetsfrågan som den allra viktigaste frågan. Det finns enorma skillnader mellan klass, kön och etnicitet när det gäller trygghetsfrågorna.

Den allra största bristen på trygghet är ofta förknippad med bostadsområden från ”miljonprogrammet”. Regeringen har vid ett flertal tillfällen pekat på att det finns behov av en upprustning av dessa områden. Vi vill i denna rapport lyfta fram trygghetsfrågorna som vi vill ska stå i fokus när det väl blir en upprustning av dessa områden. För LO är det en viktig fråga eftersom här bor många LO-medlemmar och framförallt är det i de områden som många startar sin ”bostadsbana” om man ej har ett kapital.

Att tryggheten är en standardfråga blir tydligt när man jämför olika bostadsområden, både när man frågar hur de boende upplever sitt bostadsområde och kanske allra tydligast vad man betalar för att köpa sin bostad. Likadana hus och lägenheter med samma mätbara standard betingar helt olika pris. Ett exempel är att på Lidingö en ”bättre” förort utanför Stockholm utannonseras ett radhus på 130 m² för 3,2 miljoner kronor och i en helt ”vanlig” förort som Fruängen med ungefär samma resavstånd till Stockholm city utannonseras ett radhus på 130 m² för 1,6 miljoner kr³. Det dubbla priset kan till stor del förklaras med trygghet, även om det också skiljer i kommunalskatt.

Ett trygghetsmått kan delas upp i två grenar. Den ena delen handlar om trygghet när det gäller brott, överfall och hur väl man känner området. Den andra delen av trygghetsmättet är kvalitén på den kommunala servicen. I ett tryggt/stabilt område anser många att man kan lita på att dagis och skola är bättre. I denna rapport har vi tittat på den upplevda tryggheten i området när det gäller rädsla, brott, våld och skadegörelse.

Rädd att gå ut i bostadsområdet

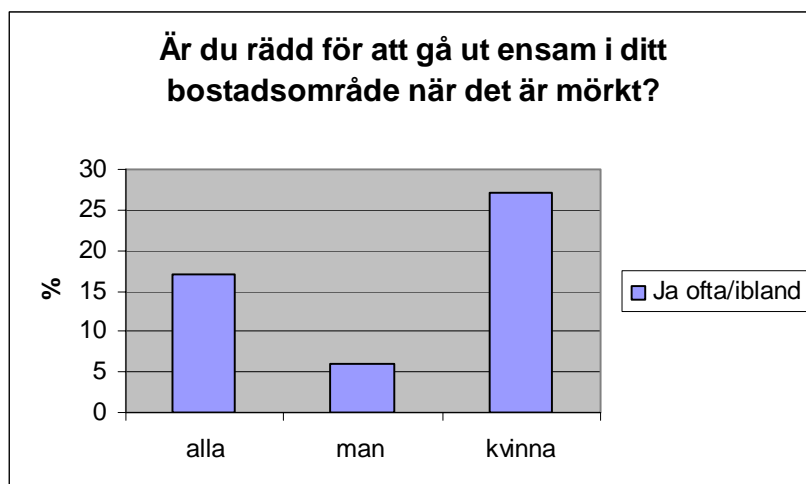
Tryggheten är det viktigaste för att man ska trivas i ett bostadsområde anser hyresgästerna⁴. I en undersökning svarar 85 procent av de boende att ”tryggt och säkert” är viktigast för trivselen.

LO har låtit göra en SIFO- undersökning där vi frågat de boende om de är rädda för att gå ut på kvällen i bostadsområdet när det är mörkt.

---

³ Hemnet.se den 20041111

⁴ Vår bostad 2003-01-13

Källa: SIFOs telefonbuss 2004

Bilden visar att drygt 15 procent är ofta eller ibland rädda för att gå ut ensamma, bland kvinnorna är 27 procent rädda men bara 6 procent män.

Detta innebär att i princip var tredje kvinna är rädd när hon vistas ute i bostadsområdet när det är mörkt. Särkilt oroliga är de äldre kvinnorna, över 65 år, där var fjärde är rädd ofta eller ibland i bostadsområdet. Dessutom svarar 90 procent av männen att de aldrig är rädda, jämfört med 56 procent av kvinnorna.

När det gäller rädslan i bostadsområdet finns det enorma könsskillnader. Män och kvinnor uppfattar utemiljön i bostadsområdet helt olika. I en undersökning gjord av SIFO på uppdrag av HSB och Polisen⁵ är nästan hälften av kvinnorna är rädda för att bli överfallna.

Det finns i vår undersökning små skillnader mellan LO, TCO och SACO medlemmar. Däremot finns skillnaderna om man tittar på utbildningsnivå. I vår undersökning finns uppdelningen grundskola, gymnasium och högskola/universitet.

Är du rädd för att gå ut ensam i ditt bostadsområde när det är mörkt?

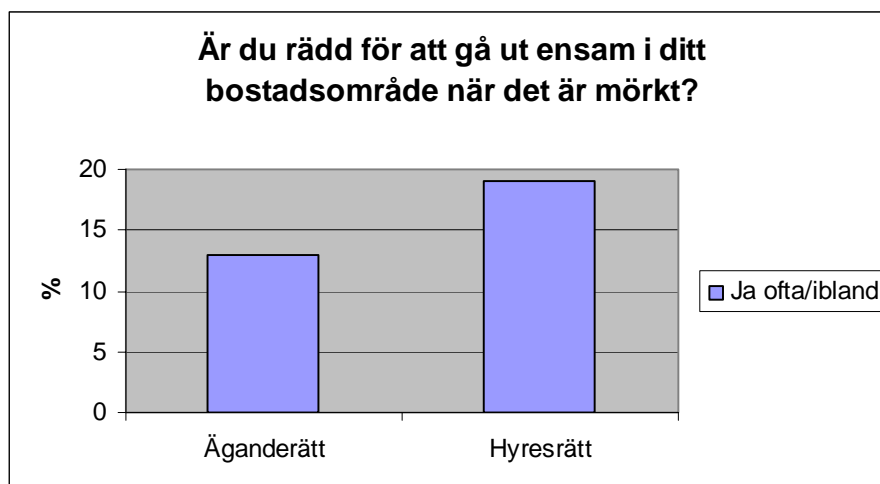
	Grundskola	Gymnasieskola	Högskola/Universitet
Ja ofta/ibland	22	14	13

Källa: SIFO-bussen 2004

Bland de med grundskoleutbildning är 22 procent ofta/ibland rädda för att gå ut i bostadsområdet jämfört med 13 procent bland de som har universitets/högskoleutbildning. Dubbelt så många med grundskoleutbildning är rädda på kvällen i bostadsområdet jämfört med de personer so har universitets-/högskoleutbildning.

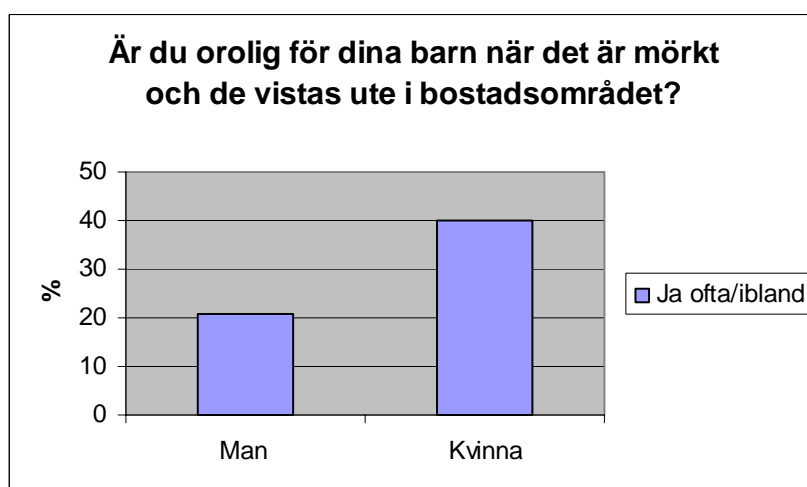
Det finns också skillnader när man analyserar boendeform och rädsla.

⁵ Beställd av HSB och Polisförbundet sept 2002

Källa: SIFOs telefonbuss 2004

Bland de som bor i villa/radhus är 13 procent rädda ofta/ibland för att gå ut i bostadsområdet när det är mörkt, jämfört med 19 procent av de boende i hyresrätt. 45 procent fler av de boende i hyresrätt är alltså rädda ofta/ibland på kvällen jämfört med de boende i äganderätt - villa/radhus.

Källa: SIFO-buss 2004

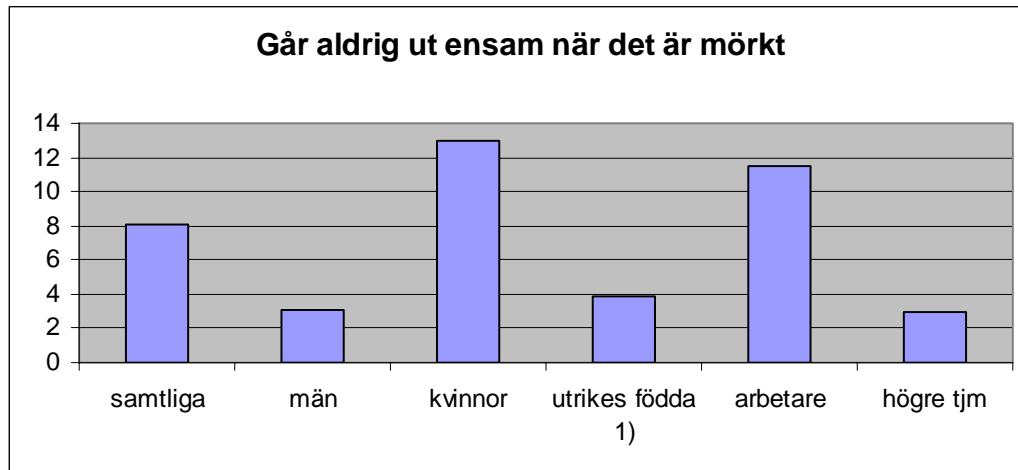
Vi har också frågat om man är orolig för barnen när det är mörkt och de vistas ute i bostadsområdet. Här kan man se att kvinnors oro för sig själva återspeglar sig i oron över barnen. Kvinnor är i dubbelt så stor utsträckning oroliga för barnen jämfört med männen. Tittar man vidare på föräldrars utbildningsnivå är skillnaden stor för huruvida man är orolig för sina barn när det är mörkt och de vistas ute.

Är du orolig för dina barn när det är mörkt och de vistas ute i bostadsområdet?

	Grundskola	Gymnasieskola	Högskola/Universitet
Ja ofta/ibland	22	17	10

Källa: SIFO-bussen 2004

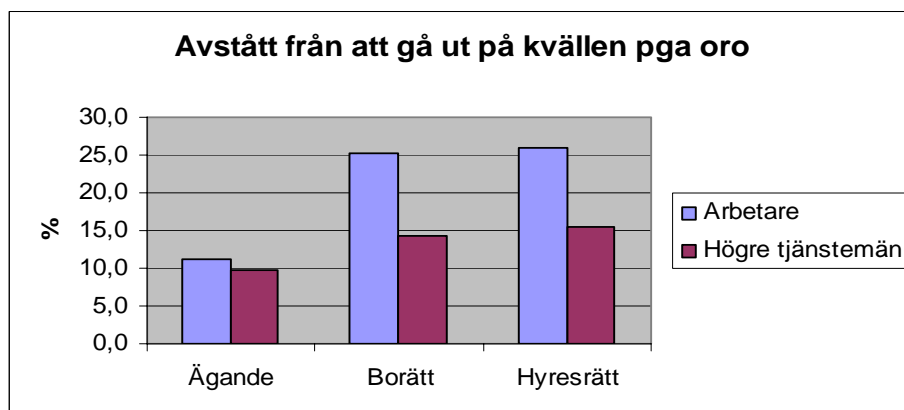
22 procent av föräldrarna med endast grundskoleutbildning är oroliga när barnen är ute och det är mörkt, jämfört med hälften, 11 procent, bland de som har högskole-/universitets- utbildning är oroliga. Vilket sannolikt beror på om familjerna bor i lägenhet eller villa.

Källa: SCB Ulf- undersökningar tab 2.28 (undvikaplatser.xls) 1) Minst en förälder född utomlands

Diagrammet ovan förstärker bilden av frågan om vilka som ”går aldrig ut när det är mörkt”.

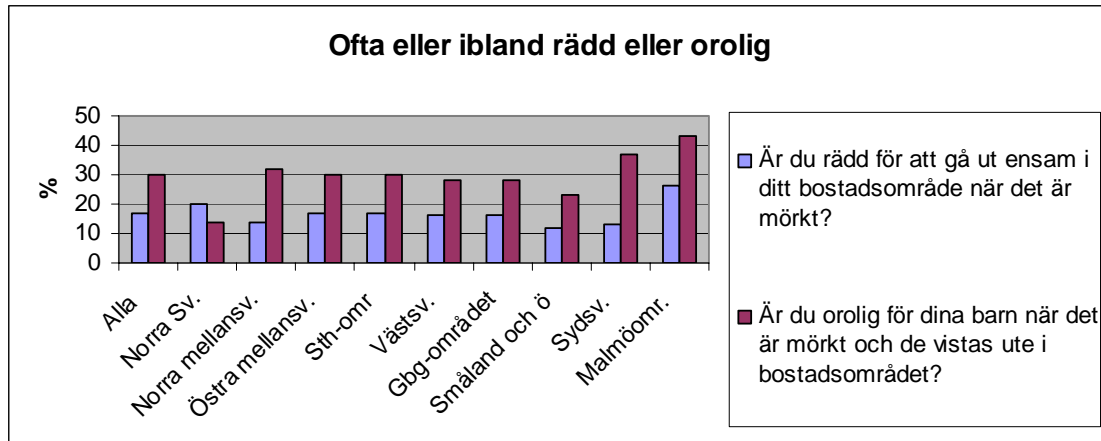
- **Skillnad män och kvinnor.** Det är en enorm skillnad mellan kvinnor och män. 13 procent kvinnor går aldrig ut ensamma när det är mörkt, jämfört med 3 procent män.
- **Skillnad arbetare och högre tjänstemän** Nästan 12 procent arbetare går aldrig ut ensamma när det är mörkt jämfört med cirka 3 procent högre tjänstemän.
- **Skillnad infödda svenskar och utrikes födda** Här skiljer sig de klassiska mönstret. I gruppen som har minst en förälder född utomlands avstår cirka 4 procent från att gå ut jämfört med 7,3 procent bland de infödda svenskarna.

Källa: Källa: SCB Ulf- undersökningar tab 2.24 (bobrott3nov..xls) Specialbeställd

Figuren visar på de stora skillnaderna hur man upplever trygghet beroende på var man bor. Bland de boende i äganderätt, villa/radhus, finns knappt några skillnader mellan arbetare och högre tjänstemän. Däremot bland boende i borätt och hyresrätt är det många fler arbetare som avstått från att gå ut jämfört med högre tjänstemän.

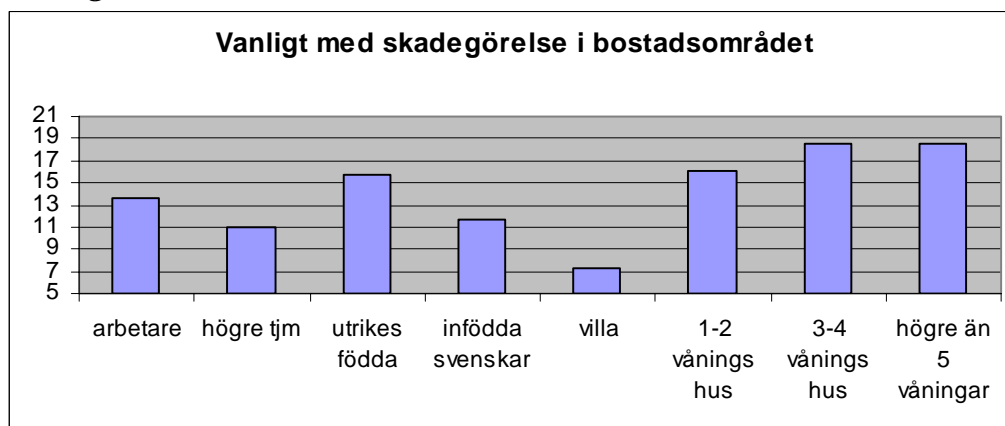
Även när det gäller "oro" finns det en del regionala skillnader. Skillnaderna mellan stad och land är inte så stora, men det finns områden som utmärker sig.

Källa: SIFOs telefonbuss 2004

Det finns inga enkla samband mellan storstäder och landsbygd när det gäller att gå ut i bostadsområdet. Varken Stockholmsområdet eller Göteborgsområdet utmärker sig jämfört med landet som helhet. När det gäller minst oro är det norra Sverige och småland där man är minst orolig för att gå ut. Däremot utmärker sig Sydsverige och Malmöområdet där man är mest rädd för att gå ut ensam eller är mest oroliga för sina barn. I Malmöområdet är 43 procent ibland/ofta oroliga för barnen när de är ute och mörkt, jämfört med 30 procent i genomsnitt.

Skadegörelse i bostadsområdet

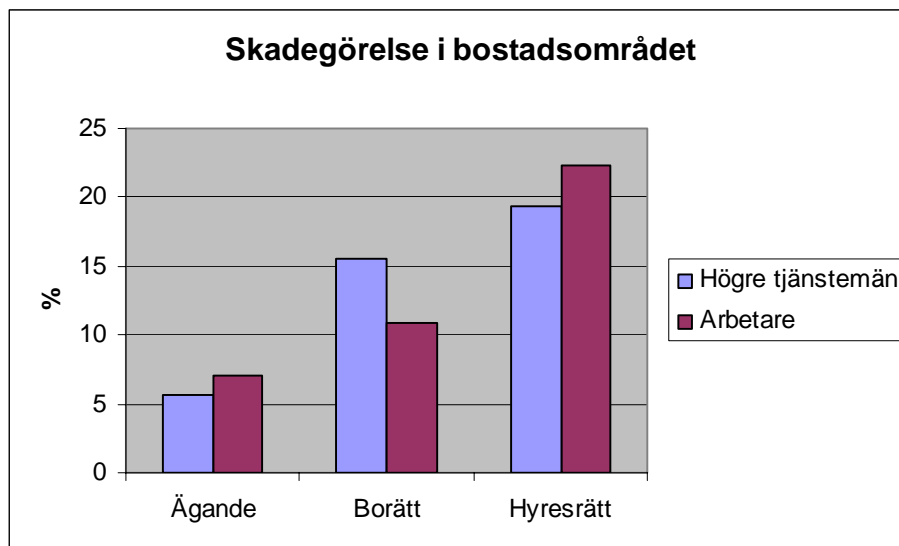

Källa: SCB Ulf- undersökningar tab 3.14 (skadegor.xls)

Om man tittar på skadegörelse i området där man bor följer ”skadegörelsen” också mönstret.

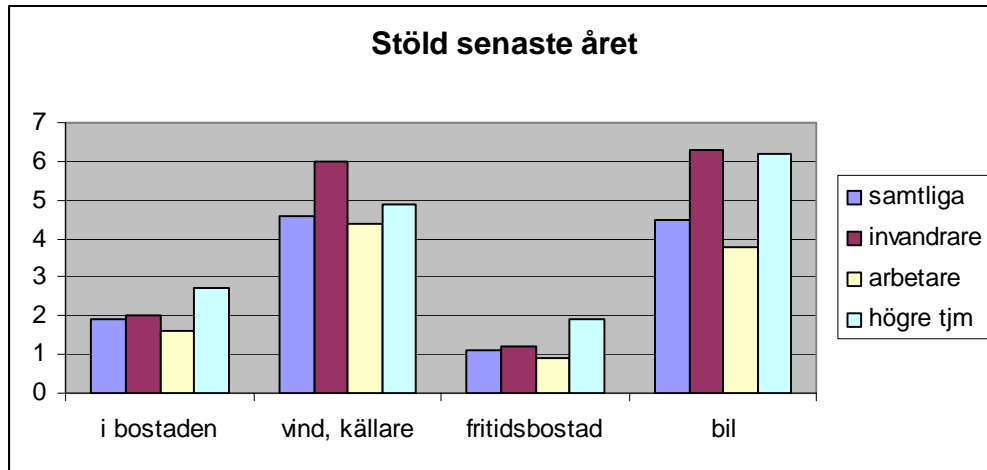
- **Arbetare bor i områden med mer skadegörelse än högre tjänstemän.** 13 procent arbetare bor i områden med skadegörelse, jämfört med 11 procent högre tjänstemän.
- **Utrikes födda bor i områden med mer skadegörelse än de födda i Sverige.** 16 procent av de utrikes födda bor i områden med skadegörelse jämfört med 11 procent infödda svenskar.
- **Boende i villa har mindre skadegörelse än boende i flerfamiljshus.** Bland de boende i villa är det endast 7 procent som upplever skadegörelse i området jämfört med runt 17 procent av de boende i 3-4 våningshus.

Källa: SCB Ulf-undersökningar tab 3.14 (bobrott3nov) Specialbeställd

Även när det gäller skadegörelse i bostadsområdena tycks de stora skillnaderna finnas mellan boendeform och inte mellan grupper. I villan är det cirka en procent som skiljer arbetare och högre tjänstemän åt om de råkat ut för skadegörelse i området. Skillnaderna är något större i bland bostadsrätter och hyresrätter. Det är framförallt i bostadsområden med hyresrätter som skadegörelse förekommer. 22 procent av de som bor i hyresrätt och är arbetare som anser att skadegörelse förekommer.

Stöld i bostadsområdet

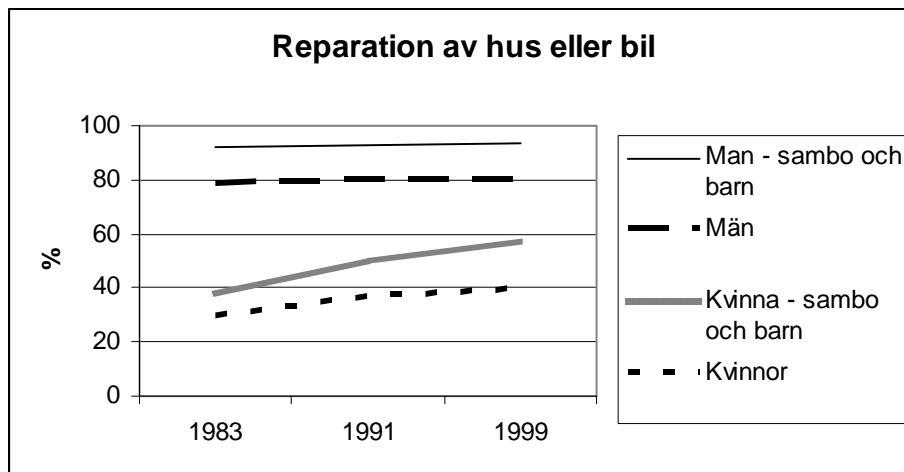
Källa: SCB Ulf-undersökningar

Om man tittar på stölder är det inga stora skillnader, men mönstret är något avvikande. I genomsnitt 2 procent av befolkningen råkar ut för stölder i bostaden. Något fler med utländsk bakgrund än snittet i befolkningen. Däremot råkar 2,5 procent högre tjänstemän ut för stöld jämfört med cirka 1,5 procent arbetare. Mönstret är desamma på vinden, i källaren, i fritidshuset och i bilen. Att inte stölder följer samma mönster beror naturligtvis på finare och dyrare bilar och bostäder hos de med högre inkomster och då blir det mer vanligt förekommande med stölder.

”Timelleffekten”

Att bostaden är mycket mer än tak över huvudet vet de flesta och vi har i den här rapporten lyft fram tryggheten i boendet. Skönhet är ett annat begrepp som brukar användas när vi talar om våra bostäder. Har vi vackert runt om kring oss så mår vi bättre.

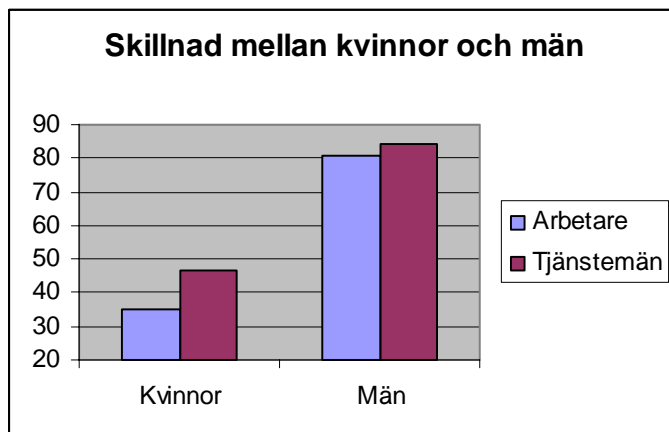
Senast åren har vi också kunnat se ett ökat intresse för frågorna som handlar om att boendets utseende. Det finns idag ett antal tidningar, böcker och TV-program som handlar om hemmet och hur man kan förbättra det. Nya trender är också att mer filosofiska frågor tränger sig på i heminredningen. Vi pratar om ljus och placering av möbler för vårt psykiska välbefinnande.

Källa: SCB Reparera huset eller bilen tabell 80 B (reparera.xls)

Vi har tagit fram en undersökning där man frågat om hur mycket tid man lägger ned på att reparera huset och /eller bilen. Vi antar att fördelningen är jämn mellan de båda sysslorna.

Det är intressant att se att det över tiden har blivit allt vanligare att ägna fritiden åt att reparera huset eller bilen. Framförallt gäller detta kvinnorna. Det är också tydligt då man får familj och ”bygger bo” så lägger allt fler ned tid på reparationer. Över 90 procent av alla män som har barn och är samboende ägnar minst någon gång under en 12-månadersperiod åt att reparera bilen eller huset. Särskilt dramatisk har ökningen varit för kvinnor och då för kvinnor med barn, där idag 57 procent av kvinnor med barn använder tid för reparation jämfört med 37 procent i början av 1980-talet.

Källa: SCB år 1999 Reparera huset eller bilen tabell 80 B (reparera.xls)

Det är relativt små skillnader mellan män om de är tjänstemän eller arbetare när det gäller hur stor andel av gruppen som reparerar huset och bilen. Drygt 80 procent av männen har i genomsnitt gjort något åt huset eller bilden under den senaste 12-månadersperioden. Mellan kvinnor som är arbetare respektive tjänstemän är skillnaderna däremot större. Kvinnliga tjänstemän reparerar i större utsträckning på huset och bilen jämfört med arbetarkvinnor. Kvinnligare arbetare som ”reparerat huset eller bilen” de senaste 12 månaderna är 35 procent medan för tjänstemannakvinnan 46 procent.